

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้นั้น ครอบคลุมสาระดังนี้
วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง และภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง และภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู
3. เพื่อเปรียบเทียบภารกิจที่ปฏิบัติจริง กับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน
3. ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

4. ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัย-
ครุมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของอาจารย์

5. ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัย-
ครุมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของนักศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในฝ่าย
กิจการนักศึกษา และนักศึกษาที่ทำหน้าที่ทางด้านกิจกรรม ในวิทยาลัยครุภาคใต้ 5 แห่ง คือ
วิทยาลัยครูสงขลา วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครูภูเก็ต วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช และ
วิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี โดยมีจำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด 513 คน และเก็บแบบสอบถาม
คืนมาได้ 441 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.96

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้จัดทำเป็น 3 ฉบับ
คือ สำหรับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในแต่ละฉบับจัดแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้บริหาร
จะถามในเรื่องเพศ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิสูงสุด และตำแหน่งในปัจจุบัน อาจารย์จะถาม
ในเรื่องเพศ อายุ อายุราชการ คุณวุฒิสูงสุด และหน้าที่ด้านกิจการนักศึกษาที่รับผิดชอบใน
ปัจจุบัน ส่วนนักศึกษาจะถามในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา และหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ
งานกิจกรรมนักศึกษาในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู
4 ด้านคือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ด้านการ
ปกครองและวินัยนักศึกษา ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา สำหรับแบบสอบถามใน
ตอนที่ 2 นี้จะมีข้อความเหมือนกันทั้ง 3 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมด และเก็บคืนบางส่วน ที่เหลือได้มอบหมาย

ให้ตัวแทนของผู้วิจัย ซึ่งได้ปฏิบัติราชการในวิทยาลัยครูนั้น ๆ ส่งกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ จากนั้นผู้วิจัยก็นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคัดเลือกระดับที่สมบูรณ์เพื่อวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นทั่วไปของประชากรและกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อในแต่ละด้าน
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และทดสอบรายคู่ในข้อที่มีความแตกต่างกัน โดยวิธีทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe's Multiple Comparison on Treatment Means)
4. เปรียบเทียบภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยใช้ ที-เทสต์ (t-test)

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย จะได้แยกกล่าวสรุปเป็น 4 ตอน คือ วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู เปรียบเทียบภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ดังรายละเอียดซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 131 คน ส่วนใหญ่เป็นชาย คือ มีจำนวน 94 คน อายุของผู้บริหารส่วนใหญ่ต่ำกว่า 40 ปี และมีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี

ส่วนใหญ่จะมีคุณวุฒิสูงสุดระดับปริญญาโท และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งทางการบริหารในฐานะหัวหน้าภาควิชา

2. อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 94 คน กว่าครึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นชาย คือ มีจำนวน 53 คน อายุของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 30 - 34 ปี และอายุราชการจะอยู่ระหว่าง 5 - 9 ปี คุณวุฒิของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีคุณวุฒิปริญญาโท และปริญญาตรีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 48 คนและ 43 คน ตามลำดับ สำหรับหน้าที่งานที่คานงัดการนักศึกษาของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์ในแผนกของฝ่ายกิจการนักศึกษา

3. นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 216 คน ส่วนใหญ่จะเป็นชาย คือ มีจำนวน 129 คน อายุของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างช่วง 21-23 ปี และ 24 - 26 ปี ตามลำดับ และส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับ ค.บ.ปีที่ 1 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู

ก. ความคิดเห็นเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความเห็นว่าผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจด้านต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกด้าน สรุปได้ดังนี้

1.1 คานการบริหรในฐำนะหัวหน้าหน่วยงำน ผู้บริหารมีความเห็นว่ำ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงำนค้ำนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.64$) แต่เมอพิจารณารายข้อพบว่า ได้มีการปฏิบัติงำนค้ำนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 2 ข้อ คือ การส่งเสริมให้อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วม ประชุม อบรม เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ($\bar{X} = 2.30$) และ ศึกษาปัญหาทางสังคมของสถาบัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อหาทางแก้ไข ($\bar{X} = 2.30$)

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ได้มีการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์มาก 1 ข้อ คือ จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง ($\bar{x} = 4.06$) และได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 3 ข้อ คือ ให้การสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษา มาช่วยเหลือในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาตามความเหมาะสม ($\bar{x} = 2.36$) จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง ($\bar{x} = 2.09$) และจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อหาทางปรับปรุงกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{x} = 1.94$)

1.3 ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้ โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 2.95$) ได้มีการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์มาก 1 ข้อ คือ จัดให้มีการประเมินพิเศษนักศึกษาใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสถาบัน และมีรายชื่อที่ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 1 ข้อ คือ จัดให้มีการประชุมอบรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ($\bar{x} = 2.24$)

1.4 ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 2.69$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ได้มีการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 4 ข้อคือ จัดให้มีการประกันสุขภาพนักศึกษาเพื่อเป็นการช่วยเหลือในยามเจ็บป่วย ($\bar{x} = 1.63$) จัดให้มีการช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ($\bar{x} = 2.29$) จัดให้มีการสำรวจหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอยู่ เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขลักษณะ ($\bar{x} = 1.75$) และ จัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านสวัสดิการและบริการ เพื่อนำมาพิจารณาวางโครงการ และปรับปรุงแผนงานด้านนี้ต่อไป ($\bar{x} = 2.16$)

2. ความคิดเห็นของอาจารย์

อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สรุปเป็นรายด้านได้ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ได้มีการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 5 ข้อคือ ส่งเสริมให้อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 2.30$) จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษายูนิเวอร์ซิตี ($\bar{X} = 2.27$) ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง ($\bar{X} = 2.46$) ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อความร่วมมือในงานของฝ่ายกิจการนักศึกษา ($\bar{X} = 2.31$) ศึกษาปัญหาทางสังคมของสถาบัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไข ($\bar{X} = 2.32$)

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ได้มีการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์มาก 1 ข้อคือ จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง ($\bar{X} = 3.77$) และได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 3 ข้อคือ ให้การสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษา) มาช่วยเหลือในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาตามความเหมาะสม ($\bar{X} = 2.31$) จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง ($\bar{X} = 1.91$) จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เพื่อหาทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 1.89$)

2.3 ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์มาก 1 ข้อคือ จัดให้มีการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสถาบัน ($\bar{X} = 3.57$) และได้ปฏิบัติภารกิจในด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 1 ข้อคือ จัดให้มีการประชุมอบรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ($\bar{X} = 2.06$) ส่วนในข้ออื่น ๆ อาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.4 ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=2.57$) แต่เมื่อพิจารณารายขอพบว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 6 ข้อ คือ จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและมีห้องเฉพาะเป็นสัดส่วนให้นักศึกษาได้เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา ($\bar{x}=2.46$) จัดให้มีการประกันสุขภาพนักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยเหลือในยามเจ็บป่วย ($\bar{x}=1.69$) จัดให้มีการช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ($\bar{x}=2.44$) จัดให้มีการสำรวจห้องพักเอกชนที่นักศึกษาพักอยู่ เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขลักษณะ ($\bar{x}=1.76$) จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา เช่น เครื่องกีฬา โต๊ะ ม้านั่ง เป็นต้น ($\bar{x}=2.40$) จัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านสวัสดิการและบริการ เพื่อนำมาพิจารณาวางโครงการและปรับปรุงแผนงานด้านนี้ต่อไป ($\bar{x}=2.08$) ส่วนในข้ออื่น ๆ อาจารย์มีความเห็นว่าได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3. ความคิดเห็นของนักศึกษา

นักศึกษา มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง สรุปรายค่าได้ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน นักศึกษามีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ เกือบทุกข้ออยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=2.56$) เมื่อพิจารณารายขอ ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 3 ข้อ คือ ส่งเสริมให้อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ($\bar{x}=2.30$) จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาเสมอ ($\bar{x}=2.27$) ศึกษาปัญหาทางสังคมของสถาบัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไข ($\bar{x}=2.32$)

3.2 ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=2.69$) แต่เมื่อพิจารณารายขอแล้วพบว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 4 ข้อคือ ให้การสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษา) มาช่วยเหลือ

ในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาตามความเหมาะสม ($\bar{x}=2.31$) สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีส่วนช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านกิจกรรม เกี่ยวกับสิทธิการเข้าอยู่ในหอพักของวิทยาลัย ทุนการศึกษา เป็นต้น ($\bar{x}=2.30$) จัดให้มีการประเมินผล หลังจากการจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง ($\bar{x}=2.33$) จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เพื่อหาทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{x}=2.19$)

3.3 ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=2.71$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 3 ข้อคือ จัดตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ทำหน้าที่พิจารณาในกรณีที่นักศึกษาทำผิดวินัยของสถาบัน ($\bar{x}=2.25$) พิจารณานุญาตให้นักศึกษาไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา ($\bar{x}=2.37$) จัดให้มีการประชุมอบรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ($\bar{x}=2.30$)

3.4 ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x}=2.63$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ได้มีการปฏิบัติภารกิจด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย 4 ข้อคือ จัดให้มีการประกันสุขภาพของนักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยเหลือในยามเจ็บป่วย ($\bar{x}=2.12$) จัดให้มีการช่วยเหลือทางการเงินแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ($\bar{x}=2.44$) จัดให้มีการสำรวจหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอยู่เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงและสุขลักษณะ ($\bar{x}=2.07$) จัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านสวัสดิการและบริการเพื่อนำมาพิจารณาวางแผนโครงการและปรับปรุงแผนงานด้านนี้ต่อไป ($\bar{x}=2.31$)

ข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ซึ่งพอจะสรุปเป็นรายการได้ดังนี้

1.1 คำนวณการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.37$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติมากที่สุดอยู่ 2 ข้อคือ พิจารณาเลือกสรรอาจารย์ให้ทำหน้าที่ในแผนกต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนักศึกษาใดเหมาะสมและตรงตามความสามารถ ($\bar{x}=4.52$) ศึกษายุทธศาสตร์ปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง ($\bar{x}=4.50$)

1.2 คำนวณการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.36$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติมากที่สุดอยู่ 3 ข้อคือ จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง ($\bar{x}=4.56$) รวมกับแผนกกิจกรรมนักศึกษา และสโมสรนักศึกษาวางแผนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดปี ($\bar{x}=4.61$) วางแนวปฏิบัติในการใช้เงินเกี่ยวกับกิจกรรมของสโมสรนักศึกษาและชมรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบของสภาการฝึกหัดครู ($\bar{x}=4.54$)

1.3 คำนวณการปกครองและวินัยนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.24$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติมากที่สุด 1 ข้อ คือ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับสถาบัน ($\bar{x}=4.61$) และมีภารกิจที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง 1 ข้อคือ พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา ($\bar{x}=3.43$)

1.4 คำนวณการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.32$) และทุกรายข้อผู้บริหารมีความเห็นว่า ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากเช่นกัน

2. ความคิดเห็นของอาจารย์

อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก สรุปเป็นรายค่านิดังนี้

2.1 ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.39$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติมากที่สุดอยู่ 2 ข้อคือ ร่วมกับอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดทำข้อตกลงหรือแนวปฏิบัติงานร่วมกัน ($\bar{x}=4.54$) ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง ($\bar{x}=4.54$)

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.32$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติมากที่สุดอยู่ 2 ข้อคือ จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง ($\bar{x}=4.55$) จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ($\bar{x}=4.53$)

2.3 ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.22$) และเมื่อพิจารณารายข้อก็พบว่า อาจารย์ มีความเห็นว่าควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากทุกข้อ

2.4 ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา อาจารย์มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษา ควรปฏิบัติภารกิจด้านนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x}=4.32$) และเมื่อพิจารณารายข้อก็พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่า ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากทุกข้อ

3. ความคิดเห็นของนักศึกษา

นักศึกษา มีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์มากทุกด้าน คือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ($\bar{x}=4.15$) ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{x}=4.18$) ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา ($\bar{x}=4.10$) และด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา ($\bar{x}=4.19$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า มีภารกิจที่ควรปฏิบัติในเกณฑ์ปานกลาง 1 ข้อ ซึ่งอยู่ในด้านการปกครองและวินัยนักศึกษาคือ พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา ($\bar{x}=3.37$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา
เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการ
นักศึกษาวิทยาลัยครู

สมมุติฐานข้อที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ภารกิจที่ปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากภารกิจที่ปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษา รวม
45 ข้อ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ($P > .01$)
32 ข้อ แต่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) 13 ข้อ และ
เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในแต่ละด้านพบว่า จากภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษา
ในวิทยาลัยครูรวม 4 ด้าน ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ ($P < .01$) 1 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา และทั้ง 3 กลุ่มมีความ
คิดเห็นไม่แตกต่างกัน ($P > .01$) 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน
ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่
ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$)
และเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกันเพียงด้านเดียว
คือด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ด้านการ
ปกครองและสวัสดิการนักศึกษาและด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษาไม่แตกต่างกัน
($P > .01$)

สมมุติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษารวม
45 ข้อ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

30 ข้อ แต่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) 15 ข้อ และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในแต่ละด้าน พบว่า จากภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู 4 ด้าน ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน และด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงานและด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา และด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน ($P > .01$)

ข้อที่ 4 เปรียบเทียบภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

สมมุติฐานข้อที่ 3 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษา รวม 45 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกข้อ ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกข้อ

จึงสรุปได้ว่าผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

สมมุติฐานข้อที่ 4 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของอาจารย์

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษารวม 45 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกข้อ ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกข้อ

จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของอาจารย์

สมมุติฐานข้อที่ 5 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูมีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ผลการวิจัยปรากฏว่า จากภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษารวม 45 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกข้อ ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกข้อ

จึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของนักศึกษา

อภิปรายผล

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทผู้บริหาร ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุต่ำกว่า 40 ปี อายุราชการต่ำกว่า 10 ปี สำหรับคุณวุฒิของผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีวุฒิปริญญาโท และดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในค่านัยของผู้บริหารนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระยะที่กำลังมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และโดยที่อายุราชการค่อนข้างน้อยก็สามารถเป็นผู้บริหารระดับหัวหน้าหน่วยงานได้นั้น เป็นเพราะตำแหน่งทางการบริหารในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ได้มาโดยการเลือกตั้ง ดังนั้นคนที่มีความรู้ความสามารถ และได้รับการยอมรับจากคนหมู่มากจึงมีโอกาสที่จะเป็นผู้บริหารได้มาก และโดยนัยนี้จึงเห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโท ทั้งนี้เป็นเพราะการยอมรับในค่าน

ของคณาจารย์ และความสามารถมากกว่าวัยวุฒิ ระบบการ เลือกตั้งจึง เป็นระบบที่ทำให้การบริหาร งานในวิทยาลัยครูมีการยอมรับคนที่จะมาเป็นผู้บริหาร โดยความสามารถมากกว่าประสบการณ์

เกี่ยวกับผู้บริหารที่มาจาก การเลือกตั้งนั้น ดวงเดือน พันธุมนาวิน ได้สรุปผล การทดลอง เปรียบเทียบดีที่อิทธิพลของหัวหน้าหน่วยงานแบบแต่งตั้ง และเลือกตั้งของฮอลแลนด์เกอร์ และจูเลียน (Hallander and Julian) ว่า หัวหน้าที่ได้รับการเลือกตั้งโดยการสนับสนุน จากลูกน้อง จะมีความมั่นใจ และรับรู้อำนาจหน้าที่ของตนมากกว่าหัวหน้าที่ได้รับการแต่งตั้ง และลูกน้องก็ยอมรับอิทธิพลของหัวหน้าแบบเลือกตั้งมากกว่าแต่งตั้ง¹ ดังนั้นผู้บริหารหรือหัวหน้า หน่วยงานในวิทยาลัยครูที่มาจาก การเลือกตั้งจึงมีอายุ และอายุราชการค่อนข้างน้อย

สำหรับสถานภาพของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 30-34 ปี มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 5-9 ปี ทั้งนี้จะมีวุฒิปริญญาตรีกับปริญญาโทจำนวน ใกล้เคียงกัน จึงเป็นที่น่าสัง เกตว่าอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งทั้งหมดจะทำงานในฝ่าย กิจการนักศึกษา เป็นคนที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งมีอุดมคติและมีความตั้งใจในการทำงานอยู่ใน ระดับสูง อีกทั้งมีอายุราชการไม่มากและน้อยจนเกินไป นับได้ว่ามีประสบการณ์ในการทำงาน มาพอสมควร ประกอบเข้ากับวัยที่เหมาะสมดังกล่าวจะช่วยให้อาจารย์ทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ประเด็นที่น่าสัง เกตอีกประเด็นหนึ่งก็คือ คนที่มีอายุไม่มากนัก คืออยู่ในวัยหนุ่ม สาว มีความเหมาะสมที่จะทำงานในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มากกว่า ทั้งนี้เพราะงานด้านนี้มี ความจำเป็นที่จะต้องสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างใกล้ชิด ดังนั้นยิ่งช่องว่างระหว่างวัยมีน้อยเท่าใด ความสัมพันธ์ในด้านการ ปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาของอาจารย์กับนักศึกษาย่อมมีมากขึ้น เท่านั้น

ข้อที่น่าสัง เกตอีกประการหนึ่งก็คือ จำนวนของอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษา ของแต่ละวิทยาลัยมีจำนวนไม่มากนัก และมีวุฒิปริญญาตรีและปริญญาโทจำนวนใกล้เคียงกัน

¹ดวงเดือน พันธุมนาวิน, การวิเคราะห์ผู้นำ, (พระนคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรม ศาสตร์, 2519), หน้า 12-15.

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานค่านนี้เป็นงานที่ต้องรับภาระหนักและต้องเสียสละอย่างมากทั้งใน
 ด้านของเวลาและบางครั้งก็ต้องสละทรัพย์สินด้วย ทั้งไม่มีผลตอบแทนในรูปของเงินตรา หรือ
 ทรัพย์สิน จึงหาอาจารย์ที่จะมาปฏิบัติงานค่านนี้ไต่ยาก สำหรับค่านวุฒิของอาจารย์ในฝ่ายกิจการ
 นักศึกษานั้นถึงแม้จะมีวุฒิปริญญาตรีและปริญญาโทใกล้เคียงกัน แต่ก็มีจำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญา
 ตรีมากกว่าระดับอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ส่วนใหญ่ในวิทยาลัยครูมีวุฒิปริญญา
 ตรีมากที่สุด ดังจะเห็นได้จาก การสำรวจคุณวุฒิของอาจารย์โดยกรมการฝึกหัดครู ในปี พ.ศ.
 2523 พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครูมีวุฒิปริญญาตรีถึง 2,664 คน ในจำนวนอาจารย์ทั้งหมด
 5,059 คน¹ จึงเป็นที่น่าสังเกตว่างานค่านนี้จะไม่ได้รับความสนใจจากอาจารย์ที่มีคุณวุฒิสองกว่า
 ปริญญาโท เพราะไม่สามารถที่จะนำไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้ อาจารย์ที่มีวุฒิสองกว่าปริญญา
 โทจึงมุ่งให้ความสนใจในงานวิชาการ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานอันจะนำไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
 มากกว่า

ในก้านสถานภาพของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามนั้น พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นเพศ
 ชาย มีอายุระหว่าง 21-26 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ค.บ.ปีที่ 1 และส่วนใหญ่เป็นกรรมการ
 สโมสรนักศึกษา จะเห็นว่าโดยวัยแล้วนักศึกษาที่ทำกิจกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยหนุ่มสาวซึ่งกำลัง
 จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี กล่าวว่าเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยนี้โดยธรรมชาติจะมีอารมณ์
 อ่อนไหวมากกว่าวัยอื่น ๆ และขณะเดียวกันก็เป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น
 อยากรทดลองในสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ มีความคิดคำนึงค่อนข้างเพี้ยน และพร้อมที่จะรับอุดมการณ์
 ที่ยกย่อง² และโดยทฤษฎีทางจิตวิทยาวัยนี้เป็นวัยที่บุคคลกำลังแสวงหาเอกลักษณ์ โดยเฉพาะ
 นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาโดยเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลในวัยเดียวกัน การปฏิบัติตนของนักศึกษา
 จึงมีลักษณะพิเศษไม่เข้ารูปเข้ารอยกับฝ่ายบริหารของสถาบันและระเบียบประเพณีของสังคม³

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, สถิติการศึกษาปี 2523 (กรุงเทพฯ: กรมการฝึกหัดครู
 กระทรวงศึกษาธิการ, 2523), หน้า 9.

² สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี, "ปัญหาการศึกษาในการบริหารมหาวิทยาลัย" วารสารสภาการ
 ศึกษาแห่งชาติ 6 (มีนาคม 2515) : 18.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19.

เมื่อเป็นเช่นนี้รูปแบบของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงจำเป็นต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นจากความต้องการของนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษาเป็นสำคัญ อีกประการหนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาที่รับผิดชอบงานด้านกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ค.บ.ปีที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันวิทยาลัยเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี นักศึกษาส่วนใหญ่จึงเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี และโดยเฉพาะนักศึกษาระดับ ค.บ.ปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งจะเข้ามาศึกษาในสถาบัน ความสนใจต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันจึงมีมาก ดังนั้นจึงได้สมัครรับเลือกตั้งเข้ารับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ ในด้านกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าว

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหารกิจการนักศึกษาโดยรวม ๆ ทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีบางข้อที่ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติมาก และน้อยแตกต่างกันออกไป ดังจะได้อธิบายเป็นรายข้อดังนี้คือ

ในด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน มีข้อที่ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานนี้ น้อย คือ การส่งเสริมให้อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุม อบรม เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ซึ่งประเด็นนี้ก็จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในฝ่าย ที่เป็นดังนี้อาจจะเนื่องมาจากการขาดแคลนในเรื่องงบประมาณ ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ใช้จ่ายจากเงินค่ากิจกรรม ซึ่งเรียกเก็บจากนักศึกษาเป็นรายปี และไม่สามารถนำมาใช้จ่ายเพื่อการนี้ได้ เพราะชดถပ်ระเบียบว่าด้วยเงินค่ากิจกรรมนักศึกษาของสภาการฝึกหัดครู ปัญหาการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยครูนั้นมิได้เกิดขึ้นเฉพาะฝ่ายกิจการนักศึกษาเท่านั้น หากแต่เกิดกับแทบทุกหน่วยงานในวิทยาลัยครู จากผลการวิจัยของ ชิต ปุริโสทม พบว่า ปัญหาการพัฒนาบุคลากรในวิทยาลัยครูนี้ เนื่องจาก วิทยาลัยครูขาดงบประมาณ ขาดการวางแผน บุคลากรไม่สนใจในการพัฒนาตนเอง การพัฒนาไม่ตรงสาขาที่จำเป็น และวิทยาลัย

ไม่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง¹ การพัฒนาบุคลากรของฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงประสบปัญหาเช่นเดียวกัน งานในด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงานอีกข้อหนึ่งที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษา ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ การศึกษาปัญหาทางสังคมของสถาบัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนานักศึกษาเพื่อหาทางแก้ไข แสดงให้เห็นว่าการบริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูนั้น ผู้บริหารกิจการศึกษามีได้เน้นถึงการพัฒนาของนักศึกษาโดยรวม จึงมิได้ศึกษาปัญหาและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสภาพแวดล้อมในสถาบันและสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีภารกิจข้ออื่น ๆ ในด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของผู้บริหารกิจการนักศึกษาที่อาจารย์มีความเห็นว่า ได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยคือ การจัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษา การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายและปรับปรุง และการประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อความร่วมมือในงานของฝ่ายกิจการนักศึกษา เหตุที่อาจารย์มีความเห็นต่างไปจากผู้บริหารและนักศึกษางานดังกล่าวนี้ เนื่องจากว่า อาจารย์เป็นผู้ร่วมงานและได้รับผลกระทบจากงานเหล่านี้โดยตรง ตลอดจนการได้ปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิดจึงรับรู้ในเรื่องภารกิจของผู้บริหารกิจการศึกษามากกว่านักศึกษา

ในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีข้อที่ผู้บริหาร และอาจารย์เห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก ตรงกัน คือ การจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษาโดยให้นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง ทั้งนี้เพราะการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษาเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ ทางด้านกิจกรรมศึกษานั้น ในปัจจุบันวิทยาลัยครูแทบทุกแห่งได้จัดให้มีการเลือกตั้งโดยตรงตามวิถีทางประชาธิปไตย อาจารย์และผู้บริหารในฐานะที่ร่วมเกี่ยวข้องกับภารกิจดังกล่าวโดยตรง จึงรับรู้ภารกิจในข้อนี้ได้ตรงกัน

¹ชิต บุรีโสคม, "การบริหารบุคคลของวิทยาลัยครูในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 139.

ส่วนในข้อที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยคือ ใ้ให้การสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษา) มาช่วยเหลือในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาตามความเหมาะสมที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า งบประมาณที่ใช้จ่ายเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น ส่วนใหญ่จะได้อาจมาจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษาโดยตรง ซึ่งไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น การอาสาพัฒนา จึงมีความจำเป็นต้องจัดหารายได้จากทางอื่น มาสนับสนุน เช่น การจัดงานรื่นเริง การแข่งขันกีฬา จัดฉายภาพยนตร์ เป็นต้น ซึ่งงานเหล่านี้โดยปกติจะก่อริเริ่มมาจากคณะกรรมการนักศึกษาโดยตรง ผู้บริหารกิจการนักศึกษาเพียงแต่ทำหน้าที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกเท่านั้น ผลจากการประเมินในข้อนี้อาจสืบเนื่องมาจากนักศึกษาที่ทำกิจกรรมได้ริเริ่มในการจัดหาเงินมาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมน้อย การสนับสนุนจากผู้บริหารกิจการนักศึกษาจึงอยู่ในเกณฑ์น้อยตามไปด้วย ภารกิจในด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาอีกข้อหนึ่งที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ น้อยอีกก็คือ การจัดทำมีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมขาดการวางแผนที่ดี เพราะการประเมินผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง จะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำผลจากการประเมินมาใช้แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมได้ในโอกาสต่อไป เกี่ยวกับการประเมินเพื่อวางแผน และแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น จรัส โพธิ์ศิริ ได้วิจัยพบว่า ปัญหาสำคัญในการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น เนื่องมาจากการประสานงานไม่ดี และการทำงานของฝ่ายกิจกรรมไม่มีการวางแผนล่วงหน้า เมื่อถึงเวลาการจัดกิจกรรมเข้าจริง ๆ จึงทำให้งานไปซ้ำซ้อนกับแผนกอื่น ๆ รวมทั้งไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ เนื่องจากอาจารย์มีความเห็นว่าภาระงานขององค์การนักศึกษายังขาดเหตุผล และไร้สาระจนเกินไป¹ ปัญหาดังกล่าวจึงยังคงเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบันเพราะการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งขาดการประเมิน และการวางแผนนั่นเอง

¹จรัส โพธิ์ศิริ, "การบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคใต้" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 347.

ภารกิจอีกข้อหนึ่งของผู้บริหารกิจการนักศึกษาที่ ผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษามีความเห็นว่าได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ การจัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมเพื่อหาทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษา ที่เป็นดังนั้นก็เพราะว่าทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่างก็ยอมรับและเห็นความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมว่า เป็นตัวจักรสำคัญ ที่จะช่วยให้อิจกรรมชมรม ซึ่งเป็นกิจกรรมตามกลุ่มสนใจของนักศึกษาสามารถดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม ต่าง ๆ จึงเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การประสานงาน และการวางแผนเพื่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาที่เหมาะสมต่อไป แต่โดยสภาพที่เป็นจริงผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้จัดให้มีการสัมมนา ในรูปแบบที่น้อยมาก จึงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาอยู่เสมอ

เกี่ยวกับภารกิจด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาของผู้บริหารกิจการนักศึกษา ที่นักศึกษามีความเห็นว่าได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ การให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีส่วนช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิการ เข้าอยู่ในหอพักของ วิทยาลัย / ทุนการศึกษา เป็นต้น เกี่ยวกับประเด็นนี้ สืบเนื่องมาจากว่า นักศึกษาผู้ประเมิน ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษา เป็นนักศึกษาที่ทำกิจกรรมทั้งหมด จึงมีความรู้สึกว่าการ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือดังกล่าวเป็นผลประโยชน์โดยตรงที่ตนควรจะได้รับการตอบแทน จากการที่ได้เสียสละ ในการทำกิจกรรม จึงได้ประเมินภารกิจด้านนี้ต่างไปจาก ผู้บริหารและ อาจารย์

ในด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา มีข้อที่ ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยคือ การจัดให้มีการ ประชุมชมรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ซึ่งตรงกันข้ามกับ ความต้องการของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีความเห็นว่าในสภาพสังคมปัจจุบัน สภาพ แวดล้อมทั่ว ๆ ไปกำลังเสื่อมลงทุกที การพัฒนานักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องจริยธรรมและการดำรง ชีวิตในสังคมปัจจุบัน ในแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ศึกษา ซึ่งจะออกไปเป็นครูต่อไป จึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่ง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สามารถ คงสะอาด ซึ่งพบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยกฏต้องการให้จัดกิจกรรมซึ่ง เน้นหนักทางด้านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทั้งนี้เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตบุคคลออกไปเป็นครู จึงอยากให้นักศึกษาที่จะออกไปเป็นครู

เพิ่มพร้อมไปด้วยคุณธรรม และจริยธรรม¹ นอกจากนี้ยังมีภารกิจที่นักศึกษาเห็นว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยอีกคือ การจัดตั้งคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ทำหน้าที่พิจารณาในกรณีที่เกิดปัญหาทำปดวินัยของสถาบัน และการพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา ที่เป็นดังนี้ เพราะภารกิจดังกล่าวที่นักศึกษาดูว่าเป็นส่วนใครส่วนเสียของคนโดยตรง และโดยที่พยายาม จะเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวกับระเบียบและวินัยของสถาบัน จึงทำให้นักศึกษาประเมินภารกิจ ดังกล่าวต่างไปจาก ผู้บริหาร และอาจารย์

ในด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา มีข้อที่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติงานด้านน้อยอยู่ในเกณฑ์น้อย คือ การจัดให้มีการประกันสุขภาพนักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยเหลือในยามเจ็บป่วย ทั้งนี้เพราะ การดำเนินงานตามภารกิจด้านนี้ค่อนข้างยุ่งยาก ต้องมีการติดต่อทำข้อตกลงกับโรงพยาบาล และเก็บเงินนักศึกษาไว้จำนวนหนึ่งทุกคน เมื่อเจ็บป่วยขึ้นภายหลังก็รักษาพยาบาลโดยไม่ต้อง เสียเงินอีก. ความยุ่งยากในการปฏิบัติจึง เกิดขึ้นได้หลายขั้นตอน บางวิทยาลัยจึงไม่ได้ดำเนินการตามภารกิจนี้ แต่จะปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดบริการ รักษาพยาบาลในสถาบัน และอำนวยความสะดวกในการจัดส่งแพทย์ และให้ยืมเงินทราจจ่ายในกรณีที่เกิดนักศึกษาเจ็บป่วยกระทันหัน แทน ข้อความที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามองเห็นว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยอีกก็คือ การจัดให้มีการช่วยเหลือทางการเงินแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ทั้งนี้ เพราะโดยปกติฝ่ายศึกษานิเทศก์จะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหาทุนการศึกษาช่วยเหลือ นักศึกษาที่ขาดแคลนอยู่แล้ว แต่เนื่องด้วยความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการช่วยเหลือมีมาก ประกอบกับทุนที่จัดเข้ามาได้มีไม่เพียงพอกับความต้องการ จึงสรุปประเด็นว่าได้ปฏิบัติงานด้านนี้

¹สามารถ คงสะอาด, "ความนึกเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรม นักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 162.

น้อยดังกล่าว เกี่ยวกับการจัดให้มีการสำรวจหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอยู่ เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขลักษณะ ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อยนั้น เนื่องจากว่าหอพักเอกชนมีจำนวนมาก และกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป ประกอบกับหอพักเอกชนดังกล่าวมิได้รับเฉพาะนักศึกษาในวิทยาลัยครู การสำรวจจึงทำได้ไม่ทั่วถึง และไข้อมูลที่ไม่ค่อยจะตรงกับความเป็นจริงมากนัก

เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัยสวัสดิการและบริการนักศึกษาที่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปฏิบัติน้อยอีกข้อหนึ่งก็คือ การจัดให้มีการสำรวจความต้องการค่าน้ำสวัสดิการ และบริการ เพื่อนำมาพิจารณาพิจารณาโครงการและปรับปรุงแผนงานด้านนี้ต่อไป ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูมักจะอยู่ในตำแหน่งไม่นาน โดยเฉพาะในวิทยาลัยครูภาคใต้จะมีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารกิจการนักศึกษาแทบทุกปีด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน ดังนั้นคนที่รับงานใหม่จึงไม่มีโอกาสที่จะได้ศึกษาปัญหาของผู้บริหารคนเก่ามากนัก การปฏิบัติงานด้านนี้ก็มักจะถือเอาการปฏิบัติตามแนวทางที่คนเดิมเคยทำมาแล้วเป็นบรรทัดฐาน

3. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู

ผลจากการวิจัยพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มคาดหวังว่าจะให้ผู้บริหารกิจการนักศึกษาปฏิบัติภารกิจอยู่ในเกณฑ์มากทุกด้าน นั่นคือ ต้องการให้ผู้บริหารกิจการนักศึกษาทำหน้าที่แต่ละด้านในมากขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เชสเตอร์ ไอ. บาร์นาร์ด (Chester I. Barnard) ได้ให้ทัศนะว่าการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น คือ การดำเนินการที่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพนั้นคือ การดำเนินการให้เป็นไปตามความคาดหวัง ผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดหวังนั้นไม่มีความสำคัญ¹ การที่ผู้บริหารกิจการนักศึกษาปฏิบัติ

¹ Chester I. Barnard, The Function of The Executive (London: Oxford University Press, 1972), pp.19 - 26.

งานต่าง ๆ ต่ำกว่าความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างทุกด้าน แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารกิจการ นักศึกษา เมื่อได้รับการ เลือกลงหรือแต่งตั้งขึ้นมาดำรงตำแหน่ง ก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่เห็นสมควร ทำให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ไม่ครอบคลุมขอบข่ายของงานในหน้าที่ของตนตามที่ควรจะเป็น

เกี่ยวกับการกิจที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นว่า ผู้บริหาร กิจการนักศึกษากว่ปฏิบัติมากที่สุด คือ

1. การพิจารณาเลือกสรรอาจารย์ให้ทำหน้าที่ในแผนกต่าง ๆ ของ ฝ่ายกิจการนักศึกษาได้เหมาะสมและตรงตามความสามารถ
 2. ร่วมกับอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดทำข้อตกลงหรือแนวปฏิบัติ งานร่วมกัน
 3. ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง
 4. จัดให้มีการ เลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษาโดยให้นักศึกษาทุกคน ในสถาบันมีสิทธิออกเสียงโดยตรง
 5. ร่วมกับแผนกกิจกรรมนักศึกษาและสโมสรนักศึกษาวางแผนเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดปี
 6. วางแนวปฏิบัติในการให้เงินเกี่ยวกับกิจกรรมของสโมสรนักศึกษา และชมรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบของสภาการฝึกหัดครู
 7. จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมทุกครั้ง
- จากผลการวิจัยเกี่ยวกับระดับความคาดหวังในงานที่ควรปฏิบัติมากที่สุด ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้ ควรจะได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูต่อไป

4. ผลการ เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหาร กิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู

สมมุติฐานข้อที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับ ภารกิจที่ปฏิบัติจริงของผู้บริหาร กิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) อยู่กันเกี่ยวกับคือ ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกนั้น 3 ด้านคือ ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ($P > .01$) ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ในเขตพื้นที่ปานกลาง และมีบางลักษณะงานที่ปฏิบัติน้อย ทั้ง 3 กลุ่มจึงมีความเห็นตรงกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาทางด้านนี้โดยตรง คนที่เป็นผู้บริหารกิจการศึกษามากก็จะ เป็นนักศึกษาที่เคยทำกิจกรรมมาก่อนในสมัยที่เคยศึกษาในมหาวิทยาลัย การปฏิบัติงานเมื่อรับตำแหน่งนี้จึงทำตามแนวทางที่ผู้บริหารกิจการศึกษาก่อนเคยปฏิบัติมา หรือจากประสบการณ์ในอดีตเป็นหลัก การปฏิบัติงานตามภารกิจจึงไม่ครอบคลุมถึงงานต่าง ๆ ใดอย่างทั่วถึง อีกทั้งงานด้านนี้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรหลายฝ่ายในวิทยาลัยครู การให้ความร่วมมือของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ จึงเป็นข้อจำกัดอันหนึ่งที่ทำให้การดำเนินงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

ธนันท์ ยุระเกตุ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาควิชา ปรากฏว่า อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาควิชาตามลำดับความสำคัญ ดังนี้คือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานประชาสัมพันธ์ และงานกิจกรรมนักศึกษา¹ จากการวิจัยดังกล่าวแสดงว่างานกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูอาจารย์ได้มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ภายเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้บริหารกิจการนักศึกษาไม่สามารถดำเนินการตามภารกิจได้มากเท่าที่ควร

¹ธนันท์ ยุระเกตุ, "พฤติกรรมผู้นำกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของแผนกวิชาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 114.

สมมุติฐานข้อที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
เกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน

จากผลของการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และ
นักศึกษาเกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูไม่แตกต่างกัน
($P > .01$) อยู่ 2 ด้านคือ ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา ด้านการจัดสวัสดิการและ
บริการนักศึกษา และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารใน
ฐานะหัวหน้าหน่วยงานและด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษา จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหารกิจการนักศึกษาใน
วิทยาลัยครูแตกต่างกันและเป็นไปหามสมมุติฐาน 2 ด้านดังกล่าว

ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แฟรงค์ เอส. ฟรีแมน
(Frank S. Freeman) ซึ่งได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับอายุของถนนในวัย
ต่าง ๆ และพบว่าคนที่ระดับอายุแตกต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกัน¹ นอกจากนี้ยังมีผู้กล่าวถึง
องค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้ความคิดเห็นของคนต่างกันอีก คือ ลักษณะพื้นเพของครอบครัว
อายุหรือวัยวุฒิ เยาวชนหรือความฉลาดปราดเปรื่อง และระดับการศึกษา² มีผลการวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับผู้บริหารกิจการนักศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับความคาดหวังของ เกษม บุญรมย์
ซึ่งพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้นำนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์
ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูแตกต่างกัน³ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้

¹Frank S. Freeman, Theory and Practice of Psychological Testing 3d ed. (New York: Holt, 1962), p.245.

²ไพฑูริย์ อินทริวิชา, หลักและวิธีการวัดเจตนาคติ (กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยการ
ศึกษา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2523), หน้า 49.

³เกษม บุญรมย์, "ลักษณะของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์
ปริญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523),
หน้า 184-185.

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในรายละเอียด ก็พบว่า ความคิดเห็นดังกล่าวแตกต่างกันเพียงบางประเด็นของภารกิจเท่านั้น เพราะส่วนใหญ่ทั้ง 3 กลุ่มจะมีความเห็นว่า ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์มากอยู่แล้ว

สมมุติฐานข้อที่ 3 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษากลับมาเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง และภารกิจที่ควรปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกด้าน จึงสรุปได้ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารแตกต่างกัน ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกด้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารซึ่งอยู่ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ในวิทยาลัยครู ต้องรับผิดชอบในเรื่องการผลิตครูให้มีคุณภาพ และเข้าใจถึงเป้าหมายของงานกิจการนักศึกษาเป็นอย่างดี จึงคาดหวังในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของผู้บริหารกิจการศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับสูง แต่ในสภาพที่เป็นจริงมีอาจเป็นไปได้ตามความคาดหวังได้ เพราะมีข้อจำกัดในคนต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะผู้บริหารกิจการศึกษานักศึกษาในวิทยาลัยครูซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากการเลือกตั้ง มิได้มีความรู้อย่างแท้จริงในเรื่องงานกิจการนักศึกษา และมีได้ศึกษามาทางด้านนี้โดยตรง การเลือกตั้งที่อยู่ในแวดวงจำกัด เพราะมีกนสนใจที่จะปฏิบัติงานด้านนี้น้อย

โทมัส เอฟ. ฮอริงตัน (Thomas F. Horrington) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้บริหารกิจการศึกษานักศึกษาว่า จะต้องเป็นผู้ที่จักเจนในเรื่องมนุษย์สัมพันธ์ นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจอย่างดีเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการของกนในวัยผู้ใหญ่ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ¹ คุณสมบัติดังกล่าวของผู้บริหาร

¹ Thomas F. Horrington, Student Personnel Work in Urban Colleges (New York: Intex Educational Publishers, 1974), p.293.

กิจการนักศึกษาจะต้องได้รับการ เรียนรู้และฝึกฝนมาโดยเฉพาะ ซึ่งจะหาคนลักษณะนี้ไปยาก ในวิทยาลัยครู รวมทั้งข้อจำกัดอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้บริหารกิจการศึกษาก็คือ อาจารย์ ธรรมดาคนหนึ่งที่ต้องสอนด้วย การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ จึงไม่สามารถที่จะเป็นไปได้ตาม ความคาดหวังของผู้บริหารดังกล่าว

สมมติฐานข้อที่ 4 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหาร กิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของอาจารย์

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง และภารกิจที่ควรปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกด้าน จึงสรุปได้ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหาร กิจการนักศึกษา ตามความคิดเห็นของอาจารย์แตกต่างกัน ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกด้าน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยออกมาในลักษณะ เช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้บริหาร กิจการ นักศึกษาอยู่ในฐานะที่ลำบาก เพราะอาจารย์ผู้ประเมินภารกิจดังกล่าวเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน และทำหน้าที่ต่าง ๆ ในฝ่ายกิจการนักศึกษาทั้งสิ้น เมื่อความคาดหวังในการปฏิบัติงานตาม ภารกิจของผู้บริหาร กิจการนักศึกษาสูงกว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริง อาจจะทำให้อาจารย์ในฝ่าย สิ้นหวังในตัวผู้บริหาร กิจการนักศึกษาได้ อีกประเด็นหนึ่งที่อาจจะเป็นไปได้ว่า ผู้บริหาร กิจการนักศึกษาได้ปฏิบัติงานบางอย่างโดยลำพัง และอาจารย์ไม่ได้มีส่วนร่วม จึงได้ประเมิน ว่าได้ปฏิบัติน้อยก็เป็นได้ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นผู้บริหาร กิจการนักศึกษาจะต้องปรับปรุงแนวทาง ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ดีขึ้น และจะต้องเปิดโอกาสให้อาจารย์ได้เข้าร่วมในการ ดำเนินงานอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภารกิจด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ของอาศัย ความร่วมมือจากหลายฝ่าย เกี่ยวกับงานนี้ ธงชัย มาศสุพงศ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควร สนับสนุนให้อาจารย์ เข้ามามีบทบาทในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษามากที่สุด และใน การจัดกิจกรรมทุกครั้งควรมีการติดตามประเมินผลกิจกรรมที่จัด เพื่อจะได้ทราบปัญหาและ

แก้ไขในโอกาสต่อไป¹ และ สวัสดิ์ สุคนธ์ ไล่ให้ข้อเสนอแนะในเรื่อง การจัดกิจกรรม เช่นกันว่า ควรสนับสนุนให้อาจารย์ในแต่ละวิทยาลัยครูได้มีโอกาสร่วมดำเนินการหรือวางโครงการในการจัดกิจกรรม และประเมินผลการจัดกิจกรรม ตลอดจนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมกับสถาบันอื่น วิทยาลัยแต่ละแห่งควรกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้ชัดเจน และควรถือว่าการเข้าร่วมหรือเป็นที่ปรึกษากิจกรรมของอาจารย์เป็นส่วนหนึ่งที่จะไปพิจารณาความถี่ความชอบ เช่น เกี่ยวกับงานสอนและงานอื่น ๆ² ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ในวิทยาลัยครูจึงต้องหาทางปรับปรุงการปฏิบัติตามภารกิจให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเปิดโอกาสให้อาจารย์เข้าร่วมให้มากขึ้นดังกล่าว

สมมุติฐานข้อที่ 5 ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ในวิทยาลัยครู มีความแตกต่างกันตามความคิดเห็นของนักศึกษากัน

จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษากันเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) ทุกด้าน จึงสรุปได้ว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ตามความคิดเห็นของนักศึกษากัน ทั้งนี้โดยมีคะแนนเฉลี่ยภารกิจที่ควรปฏิบัติสูงกว่า ภารกิจที่ปฏิบัติจริงทุกด้าน จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคาดหวัง การปฏิบัติภารกิจของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ไว้สูงกว่าการปฏิบัติจริง ที่เป็นเช่นนี้ก็ด้วยเหตุที่ว่า ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และนักศึกษามีอุดมการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ในขณะที่

¹ธงชัย มาศสุพงษ์, "การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูภาคใต้" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษาด้านบริหารการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 91.

²สวัสดิ์ สุคนธ์, "บทบาทและความรับผิดชอบของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคใต้" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 219-220.

ผู้บริหารกิจการนักศึกษาดำเนินการกิจโดยกำเนิดถึงผลประโยชน์และความมั่นคงของสถาบัน นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ทำกิจกรรมก็นึกถึงผลประโยชน์ของนักศึกษาเป็นที่ตั้ง การประเมินบางครั้งจึงอาจเกิดออกก็ได้ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาจึงไม่อาจตอบสนองได้เท่าที่ควร

จากผลการวิจัยในเรื่องนี้กล่าวโดยสรุปรวม ๆ ได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูใกล้เคียงกัน ถึงแม้จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องภารกิจที่ปฏิบัติจริง ก็มีแต่เพียงบางด้านเท่านั้น ส่วนในรายละเอียดใกล้เคียงกัน สำหรับความคิดเห็นของทั้ง 3 กลุ่ม ในการเปรียบเทียบภารกิจที่ปฏิบัติจริงกับภารกิจที่ควรปฏิบัติ ปรากฏว่าใกล้เคียงกันคือ ต่างก็มีความเห็นว่าผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติอยู่ในระดับสูงกว่าการปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

จากผลการวิจัยเรื่อง ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคใต้ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมา กำหนดเป็นภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูโดยตรง ซึ่งได้นำความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับภารกิจที่ควรปฏิบัติมาจัดลำดับค่าเฉลี่ยมาเล็กน้อย แล้วให้นำหนัก ความสำคัญของงานได้ดังนี้

ภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู

ด้านการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน

1. ร่วมกับอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดทำข้อตกลง หรือแนวปฏิบัติทำงานร่วมกัน
2. ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง
3. พิจารณาเลือกสรรอาจารย์ให้ทำหน้าที่ในแผนกต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมและตรงตามความสามารถ
4. กำหนดนโยบายและโครงการของฝ่ายกิจการนักศึกษาไว้เหมาะสมกับสภาพของสถาบันและสังคม

5. ตั้งคณะกรรมการจัดวางระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนักศึกษา
6. ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบัน เพื่อความร่วมมือในงานของฝ่ายกิจการนักศึกษา
7. จัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างอาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาอยู่เสมอ
8. ศึกษาปัญหาทางสังคมของสถาบัน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนา นักศึกษา เพื่อหาทางแก้ไข
9. ส่งเสริมให้อาจารย์ในฝ่ายกิจการนักศึกษาได้มีโอกาส เข้าร่วมประชุมอบรม เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

กานการจกกิจกรรมนักศึกษา

1. จัดให้มีการ เลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้ นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิออกเสียง โดยตรง
2. ร่วมกับแผนกกิจกรรมนักศึกษา สโมสรนักศึกษา วาง แผนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดปี
3. สนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น ทั้ง ในและนอกสถานศึกษาตามระเบียบที่วางไว้
4. วางแนวปฏิบัติในการใช้เงินเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ของสโมสรนักศึกษาและชมรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบของสภาการฝึกหัดครู
5. จัดให้มีการ ประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรม นักศึกษาทุกครั้ง
6. จัดให้อาจารย์ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในกิจกรรม ชมรม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมตามความประสงค์ของนักศึกษาในชมรมนั้น ๆ
7. ร่วมกับแผนกกิจกรรมนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา จัดสรรงบประมาณ ซึ่ง ได้มาจากเงินกากิจกรรมนักศึกษาอย่าง เหมาะสม

8. ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพสังคม

9. จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมเป็นสำนักงานของสโมสรนักศึกษาและชมรมของนักศึกษา

10. จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเพื่อหาทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักศึกษา

11. แก้ปัญหาและประนีประนอมความขัดแย้งระหว่างกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษาด้วยความเป็นกลาง

12. สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีส่วนช่วยเหลือสถานศึกษาในด้านกิจกรรม เกี่ยวกับสิทธิการเข้าอยู่ในหอพักของวิทยาลัย ทุนการศึกษา เป็นต้น

13. จัดให้มีกิจกรรมร่วมระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นครั้งคราว ตามโอกาสอันควรอย่างน้อยปีละครั้ง

14. ให้การสนับสนุนในการหาเงินประเภทอื่น ๆ (นอกเหนือจากเงินค่ากิจกรรมนักศึกษา) มาช่วยเหลือในการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมของนักศึกษาตามความเหมาะสม

ก) การปกครองและวินัยนักศึกษา

1. ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้ปกครองนักศึกษากับสถาบัน

2. จัดให้มีการประชุมพิเศษนักศึกษาใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสถาบัน

3. เสนอแนะผู้บริหารวิทยาลัยเกี่ยวกับระเบียบและแนวปฏิบัติ เรื่องการแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษา

4. จัดทำคู่มือนักศึกษาที่เกี่ยวกับกฎข้อบังคับของสถานศึกษา แจกให้แก่นักศึกษาใหม่

5. สนับสนุนให้คณะกรรมการนักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายของสถานศึกษาในเรื่องการแต่งกาย และความประพฤติของนักศึกษา

6. จัดให้มีการประชุม อบรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

7. จัดตั้งคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร อาจารย์ และตัวแทนนักศึกษา ทำหน้าที่พิจารณาในกรณีที่นักศึกษาทำผิดวินัยของสถาน

8. พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอกสถานศึกษา

งานการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา

1. จัดให้มีการจำหน่ายอาหารคุณภาพดี ราคาพอสมควรจำหน่ายแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง

2. จัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านสวัสดิการและบริการ เพื่อนำมาพิจารณาวางแผนโครงการ และปรับปรุงแผนงานด้านนี้ต่อไป

3. ร่วมกับแผนกอาคารสถานที่จัดให้มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดและมีปริมาณเพียงพอ

4. จัดให้มีแผนกแนะแนวอาชีพและจัดหางานให้นักศึกษาทำเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนและหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว

5. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ และมีห้องเฉพาะเป็นสัดส่วนให้นักศึกษาได้เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา

6. จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการใช้เวลาว่างของนักศึกษา เช่น เครื่องกีฬา โต๊ะ ม้านั่ง เป็นต้น

7. ร่วมกับสถานศึกษาในการบริการเกี่ยวกับการสื่อสารการไปรษณีย์และธนาคารของนักศึกษา

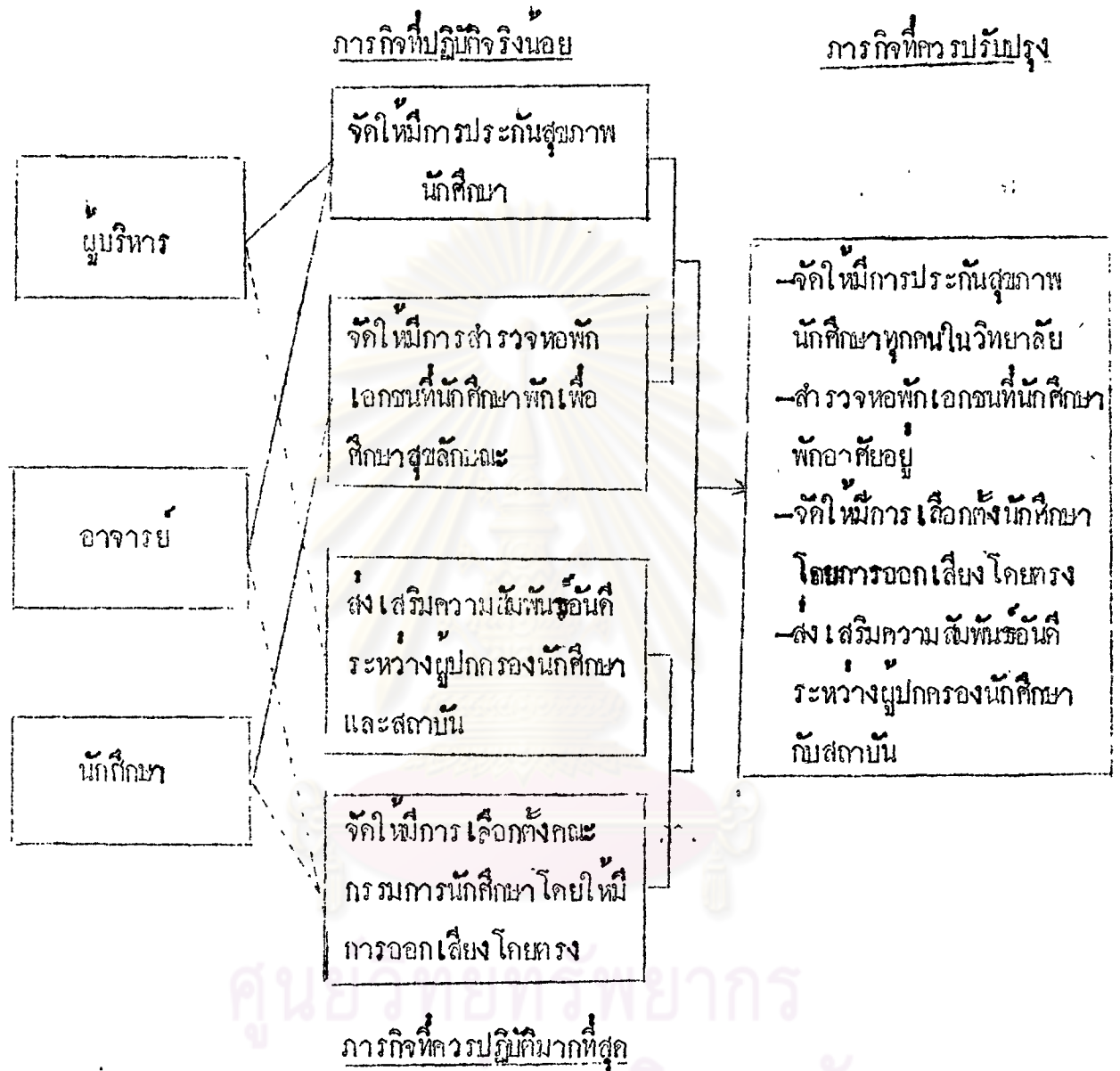
8. จัดให้มีหน่วยแนะแนว เพื่อแก้ปัญหาทางด้านการเรียนการ

สอน และปัญหาส่วนตัวแก่นักศึกษา

9. จัดให้มีห้องพยาบาล เต็มยงพักผู้ป่วยและอุปกรณ์สำหรับการปฐมพยาบาลอย่างพอเพียง
10. จัดให้มีหอพักสำหรับนักศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างเพียงพอ
11. จัดให้มีการสำรวจหอพักเอกชนที่นักศึกษาพักอยู่ เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยและสุขลักษณะ
12. จัดให้มีการประกันสุขภาพนักศึกษา เพื่อเป็นการช่วยเหลือในยามเจ็บป่วย
13. จัดให้มีการช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่นักศึกษาที่ขาดแคลน
14. จัดให้มีการฝึกนักศึกษาวิชาทหารแก่นักศึกษาที่สนใจ

นอกจากนี้ในการพิจารณาภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ในวิทยาลัยครู เมื่อนำมาเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เฉพาะข้อที่แต่ละกลุ่มเห็นว่าปฏิบัติจริงน้อยที่สุด และควรปฏิบัติมากที่สุด เพื่อจะนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง โครงสร้างของภารกิจในการในการบริหารกิจการศึกษานั้น อาจแสดงได้ดังแผนภูมิ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยควร ปฏิบัติจริงน้อยนั้น ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์มีความเห็นตรงกันก็คือ การจัดให้มีการประกันคุณภาพของนักศึกษา ส่วนนักศึกษาเห็นว่าควรจะได้มีการสำรวจหอพักเอกชนปฏิบัติจริงน้อย ส่วนการกิจที่ควรปฏิบัติ อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า การจัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้บริหารกิจการนักศึกษากวปฏิบัติมากที่สุด ส่วนผู้บริหารมีความเห็นว่า การส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่าง

ผู้ปกครองนักศึกษาและสถาบัน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรปฏิบัติมากที่สุด

ซึ่งตามความคิดเห็นของทั้ง 3 กลุ่มดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้นำมาเสนอเป็นแนวทางการปรับปรุงภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาโดยเเนงกนทอไป

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

จากผลการวิจัย มีข้อสังเกตที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ ในการทดสอบรายดู ในข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง และภารกิจที่ควรปฏิบัติ ของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู ระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อภารกิจที่ปฏิบัติจริงและภารกิจที่ควรปฏิบัติ ผู้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารกับนักศึกษา และอาจารย์กับนักศึกษา เท่านั้น ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังจะไดวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มดังกล่าวแตกต่างกัน พร้อมทั้ง เสนอแนวทางการแก้ไขต่อไป

ภารกิจที่ปฏิบัติจริง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภารกิจที่ปฏิบัติจริง 45 ข้อ เมื่อทดสอบรายดูแล้ว พบว่ามีข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน 13 ข้อ ซึ่งจะไดกล่าวเป็นรายข้อในแต่ละด้าน ในรูปตาราง ดังนี้

1. งานการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน

ในคานนี้ไม่มีข้อใดที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2. งานการรักรักกิจกรรมนักศึกษา

2.1 ผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
<p>12. จัดให้มีสถานที่เหมาะสมเป็นสำนักงานของสโมสรนักศึกษาและชมรมนักศึกษา</p>	<p>นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกรรมการสโมสรนักศึกษา ร้อยละ 50.90 จึงคำนึงถึงผลประโยชน์และความต้องการของคนประกอบด้วยสภาพของวิทยาลัยครูซึ่งมีงบประมาณค่อนข้างน้อย จึงไม่สามารถสนองความต้องการของนักศึกษาได้เท่าที่ควร</p>	<p>ผู้บริหารกิจการนักศึกษาจะต้องอำนวยความสะดวกด้านอาคารสถานที่ให้มากขึ้น โดยจัดห้องเรียนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ อาคารชั่วคราวให้เป็นสำนักงานดังกล่าว โดยให้คณะกรรมการสโมสร และคณะกรรมการชมรมพิจารณาแบ่งและจัดกันเองตามความเหมาะสม</p>
<p>16. ร่วมกับแผนกกิจกรรมนักศึกษาและสโมสรนักศึกษา จัดสรรเงินงบประมาณซึ่งได้มาจากเงินภาคกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสม</p>	<p>วิทยาลัยครูแต่ละแห่งจะเก็บเงินค่ากิจกรรมนักศึกษาโดยประมาณปีละ 100,000 บาท ซึ่งเงินจำนวนนี้จะต้องจัดสรรไปใช้จ่ายเพื่อกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาตลอดปี และกิจกรรมซึ่งเป็นกิจกรรมหลักและต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากคือกิจกรรมประเภทกีฬา ซึ่งมีทั้งกีฬาดี กีฬาจังหวัด กีฬาระหว่างกลุ่มวิทยาลัยครู เป็นต้น ดังนั้นเงินค่ากิจกรรมที่เก็บจากนักศึกษา</p>	<p>ให้สโมสรนักศึกษาและแผนกกิจกรรมจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ ตามตนเอง และควรรหาเงินงบประมาณอื่น ๆ ของวิทยาลัย เช่น เงินบำรุงการศึกษา มาสนับสนุนงานกิจกรรมกีฬาให้มากขึ้น โดยเสนอเป็นโครงการเข้าไปให้กรรมการประจำวิทยาลัยพิจารณาตั้งแต่ต้น</p>

ขอให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
	ดังกล่าวจึงเหลือแบ่งให้สำหรับกิจกรรม ชมรมนอช เช่น ในวิทยาลัยครูสุราษฎร์ ธานี ในปีการศึกษา 2524 ได้จัดสรร เงินงบประมาณเพื่อการศึกษาดัง ร้อยละ 70	
10. จัดให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการนักศึกษา โดยให้ นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิ ออกเสียงโดยตรง	บางวิทยาลัยในกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการ เลือกตั้ง โดยอ้อม โดยให้ครูแทนชั้นเป็น ผู้เลือกคณะกรรมการนักศึกษา	จัดให้มีการเลือกตั้งโดยตรงและให้ นักศึกษาทุกคนในสถาบันมีสิทธิ ออกเสียงควย
11. ร่วมกับแผนกกิจกรรม นักศึกษาและสโมสรนักศึกษา วางแผนเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมนักศึกษาตลอดปี	การวางแผนงานตลอดปี ของวิทยาลัย เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการประจำ วิทยาลัยฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งฝ่าย กิจการนักศึกษาเป็นผู้เสนอแผนร่าง ของฝ่ายเขาไป ดังนั้นเมื่อออกมา เป็นแผนรวมที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว จึงมีข้อบ่งชี้บางอย่างประการที่แตกต่าง ไปจากแผนร่างเดิม ทำให้นักศึกษา เข้าใจว่าผู้บริหารกิจการนักศึกษา เป็นผู้กำหนดกิจกรรมเหล่านั้นควย ตนเอง	ผู้บริหารกิจการนักศึกษา ควร รับนโยบายจากฝ่ายบริหารและ วิทยาลัยมา ก่อนในเรื่องการ วางแผนกิจกรรมต่าง ๆ แล้ว ชี้แจงให้คณะกรรมการนักศึกษา ทราบและให้แผนกกิจกรรม นักศึกษาและสโมสรนักศึกษา วางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ละเอียดก่อนนำ เข้าไปในแผน รวมของวิทยาลัย

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
<p>19. สัมภาษณ์และให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่ช่วยเหลือสถานศึกษาในคานกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิการเช่าอยู่หอพักของวิทยาลัย ชุมชนการศึกษา เป็นต้น</p>	<p>นักศึกษาคาดหวังสิ่งเหล่านี้ในระดับสูง เพราะถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่ตนพึงได้ แต่ในสภาพความเป็นจริงในวิทยาลัยถูกกีดกัน จำนวนทุนการศึกษา และหอพักที่มีจำกัดจึงไม่อาจบริการได้อย่างทั่วถึง</p>	<p>ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาควรให้โควตาเกี่ยวกับสวัสดิการเหล่านี้แก่นักศึกษาที่ช่วยเหลือวิทยาลัยคานกิจกรรม จำนวนหนึ่ง และให้คณะกรรมการนักศึกษามีส่วนร่วมในการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อรับสวัสดิการตามโควตา</p>
<p>22. แก้ปัญหาและประเมินประสิทธิผลความขัดแย้งระหว่างคณาจารย์ของนักศึกษาคณะความเป็นกลาง</p>	<p>เนื่องจากนักศึกษาเป็นผู้มีผลโดยตรงและปะทะกับเหตุการณ์โดยตรง จึงรับรู้เรื่องดังกล่าวได้มากกว่าผู้บริหาร</p>	<p>การแก้ปัญหาควรใช้วิธีการออมชอมหรือการเห็นพ้องมากกว่าการตัดสินเพื่อจะได้ไม่มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดและเป็นธรรมกับนักศึกษาทุกคน</p>
<p>23. จัดกิจกรรมรวมระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาเป็นครั้งคราวตามโอกาสอันควร อย่างน้อยปีละครั้ง</p>	<p>ในสภาพปัจจุบันอาจารย์ในวิทยาลัยครูต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน ทั้งงานสอนและงานอบรมครูประจำการ อาจารย์ส่วนใหญ่จึงปลีกตัวมาร่วมกิจกรรมนักศึกษาได้น้อย</p>	<p>การจัดกิจกรรมรวมควรจัดในวันเทศกาลซึ่งอาจารย์ว่างจากภารกิจอื่น ๆ เช่น วันสถาปนาวิทยาลัย วันครู เป็นต้น และพยายามประชาสัมพันธ์ให้มาก</p>
<p>20. จัดให้มีการประเมินผลหลังจากการจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกครั้ง</p>	<p>อาจารย์ประเมินภารกิจนี้ต่ำกว่านักศึกษา เพราะอาจารย์ที่ออกแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์</p>	<p>ควรจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาสม่ำเสมอ โดยให้นักศึกษาและ</p>

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
	ในแผนกของฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่ง มีส่วนโดยตรงในการประเมินดังกล่าว จึง ับุการกิจไคดีกว่านักศึกษา	อาจารย์มีส่วนในการประเมิน ด้วย พร้อมทั้งนำผลที่ได้จาก การประเมินไปปฏิบัติอย่าง จริงจัง

3. งานการปกครองและวินัยนักศึกษา
ผู้บริหารกับนักศึกษา

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
29. พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา ไปพักค้างคืนเพื่อทำกิจกรรมนอก สถานที่	นักศึกษามีความสนใจและต้องการ ทำกิจกรรมภายนอกสถานที่อยู่แล้ว เมื่อไม่ได้รับการสนองตอบเท่าที่ควร จึงประเมินการกิจนี้ดีกว่าผู้บริหาร	สนับสนุนนักศึกษาให้มีโอกาส ทำกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค สังคมนอกสถานที่ขึ้นมาใหม่มากขึ้น

4. งานการจัดสรรสวัสดิการและบริการนักศึกษา

4.1 ผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
35. จัดให้มีการประกันสุขภาพ นักศึกษาเพื่อเป็นการช่วยเหลือใน ยามเจ็บป่วย	ผู้บริหารและอาจารย์ประเมินต่ำกว่า นักศึกษาทั้งนี้เพราะให้ความสำคัญ กับงานนี้มากขึ้น แต่โดยที่ทางวิทยาลัย	ทุกวิทยาลัยควรมีการที่แจ้งให้ นักศึกษามอง เห็นความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจาก

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
	ได้จัดทำหน่วยความสะทกในเรื่อง ของพยาบาลและการปฐมพยาบาล เป็นอย่างดีแทบทุกแห่งจึงทำให้ นักศึกษาประเมินภารกิจนี้ต่างกับ ผู้บริหารและอาจารย์	การประกันคุณภาพและจัดใหม่ขึ้น ต่อไป
37. จัดใหม่ห้องพักสำหรับ นักศึกษาภายในสถานศึกษา อย่างเพียงพอ	ในวิทยาลัยครูภาคใต้ ปัจจุบัน จำนวนห้องพักมีไม่เพียงพอ นักศึกษา จึงต้องใช้วิธีการคัดเลือก ในขณะที่นักศึกษามีความต้องการ มากจึงประเมินภารกิจนี้ต่ำกว่า ผู้บริหารและอาจารย์	วิทยาลัยครูสนับสนุนให้เอกชน จัดตั้งห้องพักในบริเวณใกล้เคียง ใหม่มากขึ้น โดยผู้บริหารกิจการ นักศึกษาควรจะมีส่วนโดยตกลงการ ควบคุมมาตรฐานในเรื่อง ราคาและ สุขลักษณะ

4.2 ผู้บริหารกับนักศึกษา

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
38. จัดให้มีการสำรวจห้องพัก เอกชนที่นักศึกษาพักอยู่เพื่อศึกษา ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน ปลอดภัยและสุขลักษณะ	เนื่องงานนี้ไม่ใช่งานนโยบายของ สถาบัน ผู้บริหารจึงมีส่วนโดยตรง ในการสำรวจดังกล่าว การรับรู้ ในภารกิจดังกล่าวจึงมีมากกว่า นักศึกษา	วิทยาลัยครูให้คณะกรรมการ นักศึกษามีส่วนในการสำรวจช่วย

ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน	ข้อสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ ความคิดเห็นแตกต่างกัน	แนวทางแก้ไข
44. จัดให้มีการฝึกนักศึกษา วิชาทหารแก่นักศึกษาที่สนใจ	งานคานนี้หลายวิทยาลัยในกลุ่ม ตัวอย่างได้มอบหมายให้แผนก ทะเบียนเป็นผู้ดำเนินการในความ รับผิดชอบของฝ่ายกิจการนักศึกษา นักศึกษาอาจไม่ทราบข้อเท็จจริง จึงประเมินต่ำกว่าผู้บริหาร	จัดรูปแบบความรับผิดชอบงานนี้ ให้ขึ้นอยู่กับแผนกสวัสดิการและ บริการนักศึกษา

ภารกิจที่ควรปฏิบัติ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 45 ข้อ เมื่อทดสอบเรียบร้อยแล้ว พบว่า
มีข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน 15 ข้อ ซึ่งทุกข้อนักศึกษาประเมินต่ำกว่าผู้บริหารและอาจารย์
ซึ่งจะเฝ้าติดตามเป็นรายกรณี ดังนี้

1. งานการบริหารในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน

1.1 ผู้บริหารและอาจารย์ กับนักศึกษา มีข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

คือ

ข้อ 1 กำหนดนโยบายและโครงการของฝ่ายกิจการนักศึกษาไว้เหมาะสมกับสภาพ
ของสถาบันและสังคม

ข้อ 6. ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษาและปรับปรุง

ข้อ 7. ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกสถาบันเพื่อความร่วมมือในงาน
ของฝ่ายกิจการนักศึกษา

1.2 ผู้บริหารกับนักศึกษา มีข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ

- ข๑ 2. พิจำรณำ เลือกลงรอำจำรย์ให้ทำหนำที่ในแผนกตำง ๆ ของฝำย
กิจกำรน่ำศึกษำโดยย่ำงเหมำะสม และตรงควำมควำมสำมำรถ
- ข๑ 3. รวมนำกับอำจำรย์ในฝำยกิจกำรน่ำศึกษำ จัดทำข๑ตกลงหรือแนว
ปฏิบัติร่วมนำกัน

1.3 อำจำรย์กับน่ำศึกษำ มีข๑ที่ควำมคิดเห็นแตกตำงกัน คือ

- ข๑ 9. ทั้คณะกรรมกำรจัดรำงระเบียบและข๑บังคับตำง ๆ ของฝำย
กิจกำรน่ำศึกษำ

2. ภำสอำกรจัดกิจกำรร่วมน่ำศึกษำ

2.1 ผู้บริหารและอำจำรย์กับน่ำศึกษำ

- ข๑ 20. จัดให้มีการประเมินผลหลังการจ้กกิจกำรร่วมน่ำศึกษำทุ้ครั้ง
- ข๑ 21. จัดให้มีการสมมนำอำจำรย์ที่ปรึกษาสมมนำ เพื่อหำหำงปรับปรุงกำร
จ้กกิจกำรร่วมน่ำศึกษำ

2.2 ผู้บริหารกับน่ำศึกษำ

- ข๑ 11. รวมนำกับแผนกกิจกำรร่วมน่ำศึกษำ สโมสรน่ำศึกษำควำงแผนเกี่ยวกับ
กำรจ้กกิจกำรร่วมน่ำศึกษำตลอดปี
- ข๑ 12. จัดให้สถำนที่ที่เหมำะสม เป็นสำนั้กำงำนของสโมสรน่ำศึกษำ
และสมมน่ำศึกษำ
- ข๑ 16. รวมนำกับแผนกกิจกำรร่วมน่ำศึกษำและสโมสรน่ำศึกษำจัดสร
งยปรุสมำงที่ไ้ควำงจำกเงินค้ำกิจกำรร่วมน่ำศึกษำอย่ำงเหมำะสม
- ข๑ 18. ควำงแนขปฏิบัติกำรใช้เงินเกี่ยวกับกิจกำรร่วมน่ำศึกษำของสโมสร
และสมมนำตำง ๆ ให้เป็นระเบียบควำมระเบียบของสถำกำร
ฝึกหัดครู

3. ด้านการปกครองและวินัยนักศึกษา
ผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา ขอที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ
 ขอ. 31 จัดให้มีการประชุมอบรมนักศึกษาในเรื่องจริยธรรมและการ
 ดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน
4. ด้านการจัดสวัสดิการและบริการนักศึกษา
ผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา มีขอที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน คือ
 ขอ. 33. จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและมีห้องเฉพาะ เป็น
 สักส่วนให้นักศึกษาได้พบอาจารย์ที่ปรึกษา
 ขอ. 40. จัดให้มีหน่วยแนะแนว เพื่อแก้ปัญหาทั้งด้านการศึกษาและ
 ปัญหาส่วนตัวแก่นักศึกษา

ขอสังเกตเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

เนื่องจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักศึกษา ค.บ.ปีที่ 1 และมีประสบการณ์
 ในการทำงานคณาภิกรรณนักศึกษายังไม่ถึงปี จึงยังไม่มี ความเข้าใจและรับรู้ความสำคัญของงาน
 กิจกรรณนักศึกษาคือเท่าผู้บริหารและอาจารย์

แนวทางแก้ไข

ในการวางแผนงานของฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรให้นักศึกษามีส่วนรวมมากขึ้น และควร
 จะให้มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของฝ่ายให้ทราบโดยทั่วกัน

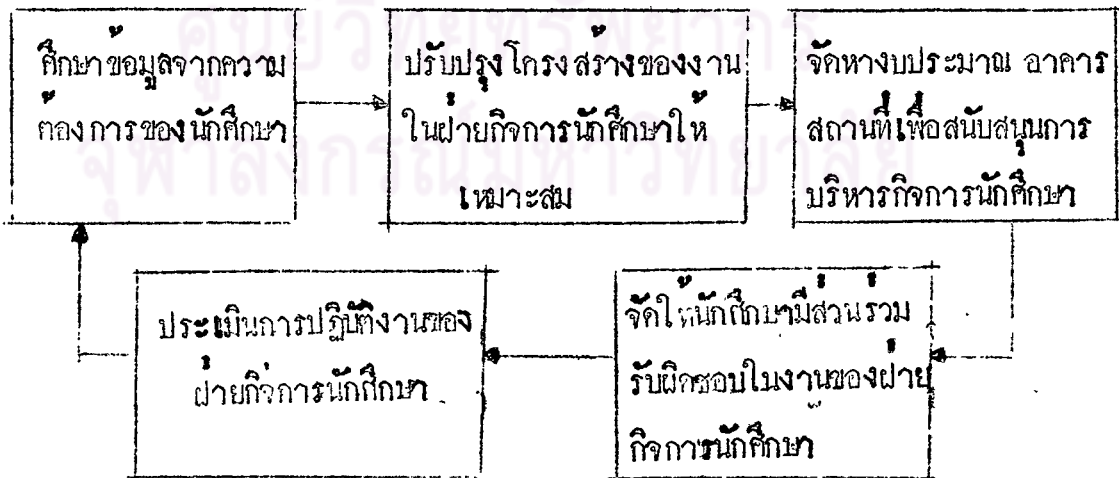
กล่าวโดยสรุป ประเด็นสำคัญที่ทำให้มีความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการกิจกรรณผู้บริหาร
 กิจกรรณนักศึกษานี้วิทยาลัยครูแตกค่างไปจากผู้บริหารและอาจารย์

1. ผลประโยชน์และผลไคผลเสียของนักศึกษาโดยตรง
2. ข้อจำกัดของสถาบันเกี่ยวกับงบประมาณและอาคารสถานที่
3. นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมและรับรูการปฏิบัติงาน
4. การวางแผนงานกิจการนักศึกษามิได้อยู่บนพื้นฐานความต้องการของนักศึกษา
5. การจัดรูปแบบการบริหารของฝ่ายกิจการนักศึกษายังสับสน
6. นักศึกษาขาดประสบการณ์และไม่เข้าใจในงานกิจการนักศึกษามากมายแท้จริง

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันดังกล่าว อาจมีส่วนสำคัญทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารและอาจารย์กับนักศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาได้ ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงต้องแก้ปัญหานี้ให้หมดไป

รูปแบบการแก้ปัญหาซึ่งเกิดจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันในการบริหารกิจการนักศึกษา

เพื่อให้การบริหารกิจการนักศึกษาค่า เน้นไปโดยยดี ผู้บริหารกิจการนักศึกษจะต้องหาทางแก้ปัญหาคิดเห็น ซึ่งแตกต่างกันดังกล่าว รูปแบบที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา มีดังนี้

1. ศึกษา ข้อมูลจากความต้องการของนักศึกษา

ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรจะได้จัดให้มีการสำรวจความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาในแผนของฝ่ายกิจการนักศึกษา นอกจากนี้ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา กลุ่มกิจกรรม นักศึกษาเพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ อันเกิดขึ้นจากการบริหารกิจการนักศึกษา

2. ปรับปรุง โครงสร้างของงานฝ่ายกิจการนักศึกษาให้เหมาะสม

หลังจากการสำรวจความต้องการของนักศึกษาแล้ว ผู้บริหารกิจการนักศึกษาควรมำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุง โครงสร้างของงานในฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อให้เลื้ออำนวยการบริหารงานตามความต้องการของนักศึกษา

3. จัดหา งบประมาณ อาคารสถานที่ เพื่อสนับสนุนการบริหารกิจการนักศึกษา

แสวงหาแหล่ง เงินทุนและงบประมาณเพิ่มเติม โดยเสนอ เป็นโครงการของฝ่ายขอใช้ งบประมาณจากเงินบำรุง การศึกษาของวิทยาลัย และปรับปรุงอาคารต่าง ๆ ที่เหลือใช้ เช่น อาคารชั่วคราวในวิทยาลัย เป็นสถานที่ทำงานของกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา

4. จัดให้นักศึกษามีส่วนร่วม รับผิดชอบในแผนของฝ่ายกิจการนักศึกษา

ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานและประเมินผลงานของแต่ละ แผน ในฝ่ายกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้รับรู้อปัญหา และลดข้อขัดแย้งอันอาจเกิดขึ้นได้

5. ประเมินผลการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักศึกษา

จัดให้มีการประเมินผลรวมของการปฏิบัติงานเป็นระยะ อย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง เพื่อตรวจสอบความต้องการของนักศึกษาซึ่งได้สำรวจไว้ตั้งแต่ขั้นแรกว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด ทั้งนี้ เพื่อหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้น ในโอกาสต่อไป

ขอเสนอแนะ

ก. ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูควรจะได้มีการปรับปรุงรูปแบบบริหารและภารกิจ ซึ่ง เป็นงานในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนในข้อที่ยังบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น โดยอาจจะนำเอาลักษณะรูปแบบและภารกิจซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นจากการวิจัยนี้ไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละวิทยาลัย ทั้งนี้ในการบริหารและการปฏิบัติงานตามภารกิจดังกล่าว ควรให้นักศึกษา อาจารย์ในฝ่ายและอาจารย์อื่น ๆ ในวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือรับรู่มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้งานของฝ่ายกิจการศึกษามีประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนานักศึกษาต่อไป

2. ผู้บริหารวิทยาลัยครู ควรเห็นความสำคัญของงานกิจการนักศึกษาว่าเป็นงานซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนานักศึกษา ซึ่งเป็นผลิตผลของสถาบัน ทั้งนี้การแต่งตั้งผู้บริหารกิจการนักศึกษาจึงควรใช้วิธีการเลือกตั้ง หรือการสรรหา โดยให้อาจารย์ทุกคนมีส่วนร่วมด้วย และถ้าเป็นไปได้ควรจะให้ศึกษามีส่วนร่วมในการสรรหาด้วย เพื่อจะได้ผู้บริหารกิจการศึกษามีความเหมาะสมตรงตามความเห็นชอบของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจต่อไป

3. กรมการฝึกหัดครูและผู้บริหารวิทยาลัยครู ควรให้การสนับสนุนในการพัฒนาผู้บริหารกิจการนักศึกษา โดยกรมการฝึกหัดครูควรจัดให้เป็นโปรแกรมฝึกอบรมผู้บริหารกิจการศึกษาก่อนที่จะเข้ารับตำแหน่ง เพื่อศึกษาลักษณะงานและให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็น อันจะทำให้ผู้บริหารกิจการนักศึกษาปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ควรจัดให้มีการประชุมอบรม สัมมนาผู้บริหารกิจการศึกษาระดับกลุ่มวิทยาลัย และระดับกรม อย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อให้ผู้บริหารกิจการนักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาภารกิจใหม่ ๆ และความเคลื่อนไหวในงานกิจการนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากประสบการณ์

ซึ่งกันและกัน เพื่อจะได้พัฒนาแนวปฏิบัติตามภารกิจต่อไป

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ในกลุ่มวิทยาลัยครูอื่น ๆ เพื่อให้กรรมการฝึกหัดครู
ทั่วไป กำหนดลักษณะงานของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูต่อไป
2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครู
กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาลัย
พยาบาล วิทยาลัยเอกชน เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร
3. ควรจะได้มีการวิจัยเจาะลึกไปในภารกิจแต่ละสถานของผู้บริหารกิจการนักศึกษา
ในวิทยาลัยครู เพื่อจะได้ตรวจสอบ หรือยืนยันภารกิจของผู้บริหารกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครูให้
แน่นอนอีกครั้งหนึ่ง
4. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงาน ของผู้บริหารกิจการนักศึกษา
โดยตรง เพื่อจะได้แก้ไขและปรับปรุงงานกันต่อไป.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย